

A Pécsi Ítéltábla Pécsen, a 2018. évi október hó 5. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

ítéletet:

A másodfokú bíróság a kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Pécsi Törvényszék 15.B.268/2017/71. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

- a vádlott cselekményeit a Btk. 176.§ (1) bekezdésének IV. fordulataiban meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntettének, illetve a Btk. 184.§ (1) bekezdésének IV. fordulataiban meghatározott új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettének minősíti;
- a vádlott halmazati büntetését 8 (nyolc) év szabadságvesztésre és 8 (nyolc) év közügyektől eltiltásra súlyosbítja;
- a bűnjelként lefoglalt és helyesen a Pécsi Törvényszék letéti számlájára befizetett 254.000 (kettőszázötvennégyezer) forint vonatkozásában vagyonegkobjást rendel el, egyúttal az ezen összeg visszatartására vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy az ítélet bevezető részéből a 2017. évi május hó 22-én megtartott tárgyalásra történő utalást mellőzi, illetve az elsőfokú bíróság helyesen a 2017. évi november hó 23. napján tartott tárgyalást.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítja a 2018. évi április hó 18. napjától a mai napig letartóztatásban töltött időt is.

Indokolás

A Pécsi Törvényszék a 2018. április 18-án kelt 15.B.268/2017/71. számú ítéletével vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176.§ (1) bekezdés III. fordulataiban meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntette, valamint a Btk. 184.§ (1) bekezdésében meghatározott új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette miatt - mint visszaesőt - 7 év fegyházban végrehajtani rendelt szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megszüntette a Pécsi Törvényszék 7.B.198/2012/13. számú ítélete vonatkozásában engedélyezett feltételes szabadságot és megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész súlyosbításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása végett, míg a vádlott és védője részben a büntetőjogi felelősség megállapítása miatt, felmentésért, részben eltérő minősítés és enyhítés érdekében, valamint - másodlagosan - az ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása céljából jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában, illetve a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján az ügyészi fellebbezést azzal tartotta fenn, hogy a büntetés súlyosbítása mellett a lefoglalt 254.000 forint vonatkozásában vagyoneklobzás elrendelésére is indítványt tett.

Fellebbezésének írásbeli indokolásában és perbeszédében a védő a Btk. 184.§ (1) bekezdésében meghatározott új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette vonatkozásában a Btk. 15.§ d) pontjában, illetve a Btk. 20.§ (1) bekezdésében írt büntethetőséget kizáró okból - tévedés miatt - kezdeményezte felmentő rendelkezés meghozatalát. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság által kábítószer-kereskedelem büntetteként értékelt cselekménynek a Btk. 178.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő kábítószer birtoklása büntetteként történő minősítését és - ezzel összefüggésben - enyhébb jogkövetkezmények alkalmazását indítványozta.

Az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetését követően, 2018. július 1-én hatályba lépett a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.), melynek rendelkezéseit - a Be. 868.§ (1) bekezdése értelmében - a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell. Figyelemmel kellett lenni továbbá a Be. 870.§ (1) bekezdésében írtakra, így arra, hogy a korábbi jogszabály szerint végzett eljárási cselekmény akkor is érvényes, ha ezt e törvény másként szabályozza.

A másodfokú bíróság a jogorvoslatokkal megtámadott határozatot a Be. 590.§ (1) és (2) bekezdései alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ennek során vizsgálta az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását. Ezen túlmenően - a Be. 590.§ (7) bekezdésében írtak szerint - hivatalból döntött az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben.

Mindezek eredményeként a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást - figyelemmel a Be. 593.§ (1) bekezdés a) pontjára - az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és ténybeli következtetés alapján az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette:

- A korábbi büntetésekre vonatkozó adatok között az 1. sorszám alatt rögzített ítélettel elbírált garázdaság vétségét a vádlott 2011. április 23-án követte el. Bűnösségének megállapítására e köznyugalom elleni bűncselekményben a Pécsi Városi Bíróság 11.Bk.632/2011/4. számú határozatával engedélyezett próbára bocsátás megszüntetése folytán került sor.

A vádlottnak a Pécsi Törvényszék 7.B.198/2012/13. számú ítéletéhez kapcsolódóan engedélyezett feltételes szabadsága helyesen 2015. szeptember 18-án járt volna le *(erkölcsi bizonyítvány - nyomozati iratok 451-452. oldal)*.

- A lefoglalt kábító- és pszichoaktív anyagok - 5. oldalon táblázatba foglalt - tiszta hatóanyag-tartalma helyesen a 2.1. számú bűnjel vonatkozásában 0,1664 gramm totál-THC, a 2.2. számú bűnjel vonatkozásában 3,12 gramm totál-THC, a 2.6. számú bűnjel vonatkozásában

0,1903 gramm 5FUR-144, a 2.10. számú bűnjel vonatkozásában 0,0216 gramm AB-CHMINACA és 0,0216 gramm 5FUR-144, míg a 2.13. számú bűnjel vonatkozásában 0,55 gramm amfetamin bázis volt.

Ennek megfelelően a vádlott a cselekményét legalább 0,55 gramm amfetaminra, 3,2885 gramm delta-9-THC-re, 63 gramm alfa-PVP és 1,8916 gramm AB-CHMINACA elnevezésű készítményre követte el. A szóban forgó kábítószer - a fenti sorrendet követve - a jelentős mennyiség alsó határának 5,5%-át, 2,74%-át, 450%-át és 3377,85%-át, mindösszesen annak 3836,09%-át tették ki.

Ezen kívül a vádlott cselekménye legalább 0,2119 gramm 5FUR-144 gramm elnevezésű pszichoaktív anyagot is érintett, mely a csekély mennyiség felső határának 10,59%-a.

Az ekként kiegészített, illetve helyesbített tényállás most már mentes a Be. 592.§ (1) és (2) bekezdéseiben felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az a vádlott védekezésével szembenálló részében is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

A bizonyítási eljárást az elsőfokú bíróság a perrendi előírások megtartásával folytatta le, oly módon, hogy a vád kereteit kimerítette, azon túl nem terjeszkedett.

A Baranya Megyei Főügyészség ugyanis a vád tárgyává tett cselekményt érintően nem pusztán a utca szám alatti lakásban 2015. május 29-én foganatosított házkutatás eredményét írta pontosan körül, hanem azt is, hogy az ott megtalált kábító- és pszichoaktív szereket a vádlott - rendszeres hasznoszerzésre törekedve - mások számára értékesítette. Ezt a vádló a bevezető rész megfogalmazásával, a vevők megnevezésével, az eladott készítmények fajtájának és mennyiségének a megjelölésével, valamint az egyes értékesítésekhez rendelhető időpontoknak a feltüntetésével egyértelműen kifejezésre jutatta, nem hagyva kétséget a felől, hogy a vádlott felelősségre vonását a leg súlyosabb elkövetési magatartással megvalósított kábítószer-kereskedelem miatt is kezdeményezte. A vád tárgyává tett cselekmények minősítése, a vádiratnak erre vonatkozó része ezt az álláspontot maradéktalanul visszatükrözte.

További sajátossága volt az ügynek, hogy a múltbeli történések egyes mozzanatainak a rekonstruálása olyan személyek vallomásain alapult, akik a valós tények előadásával önmagukra is terhelő adatokat szolgáltatottak. A szóban forgó tanúk - tanú 7, tanú 10, tanú 13 és tanú 14 - kihallgatása 2018. július 1-je előtt történt meg, ezért ezen bizonyítási eszközök beszerzésére és rögzítésére az akkor hatályos eljárásjogi szabályokat, az 1998. évi XIX. törvény rendelkezéseit kellett alkalmazni.

Az 1998. évi XIX. törvény 82.§ (1) bekezdés b) pontja szerint megtagadhatja a tanúvallomást az, aki - a (4) bekezdés esetét kivéve - *magát* vagy hozzátartozóját bűncselekmény elkövetésével vádolná. E figyelmeztetést és a figyelmeztetésre adott választ jegyzőkönyvbe kell foglalni, annak elmaradása esetén - az 1998. évi XIX. törvény 84.§-ának és 85.§ (3) bekezdésének az együttes értelmezéséből következően - a tanú vallomása bizonyítási eszközként nem vehető figyelembe. Erről szó sem volt, miután a Pécsi Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztályán tanú 7, tanú 10, tanú 13 és tanú 14 - aláírásával igazoltan - e figyelmeztetés ismeretében nyilatkozott.

A tanú nyomozati kihallgatására további - speciális - szabályt tartalmazott az 1998. évi XIX. törvény 181.§ (2) bekezdése, annak előírásával, hogy a tanút a vallomásmegtagadás jogára ismételten figyelmeztetni kell, ha megállapítható, hogy magát bűncselekmény elkövetésével vádolja. E rendelkezés alkalmazásának a fontossága különösen akkor kerülhet előtérbe, ha az eljárási cselekmény megkezdésekor a tanú bűncselekményben való érintettsége még a legtávolabbi összefüggésben sem vetődik fel. Ilyenkor a kihallgatásának későbbi szakaszában - leginkább az önvádra kötelezés tilalma miatt - már rendkívül lényeges lehet az ismételt figyelmeztetés, annak tudatosítása, hogy a bizonyítandó tényről szerzett tudomásának a feltárása közben a tanú nem köteles magára nézve terhelő információt adni.

A jelen esetben azonban egészen más történt. A nyomozó hatóság tanú 7ot, tanú 10t, tanú 13t és tanú 14t kifejezetten a jelentős mennyiségű kábítószer birtoklása miatt tettenért vádlott tényleges tevékenységének a felderítése, szerepének a tisztázása érdekében hallgatta ki, döntően azért, hogy a valóságnak megfelelő elkövetési magatartása meghatározható legyen. A szükséges figyelmeztetések után feltett kérdések tehát kezdettől fogva kifejezetten erre irányultak és ebben változás az - egyébként igen rövid - eljárási cselekmény menetében sem történt.

Ez okból a résztvevők eljárási jogai lényeges korlátozást nem szenvedtek, így e bizonyítékok, tanú 7, tanú 10, tanú 13 és tanú 14 nyomozati vallomásából származó tények - az 1998. évi XIX. törvény 78.§ (4) bekezdésének az alkalmazásával történő - kirekesztésének, figyelmen kívül hagyásának sem volt helye.

Szükséges megjegyezni, hogy a felsoroltak közül tanú 13 és tanú 14 az előadását később - az elsőfokú bíróság által fogatosított bizonyítási eljárás során - is fenntartotta: tanú 13 az 1998. évi XIX. törvény 85.§ (5) bekezdése alapján engedélyezett írásbeli vallomásában, tanú 14 pedig akkor, amikor többszöri kérdésre úgy nyilatkozott, hogy a vádlottól is vásárolt kábító-, illetve pszichoaktív hatású anyagot.

A Pécsi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának nyomozói a vádlott,utca szám alatti lakásában - nylontasakokba, valamint alufóliába csomagoltan - növényi törmelék, kék színű kristályos vegyület és port, fehér színű szemcsés örleményt és pasztát foglaltak le, olyan készítményeket, melyek kábítószernek, illetve pszichoaktív anyagnak minősülnek. A megtalált kábítószer együttes tiszta hatóanyag-tartalma, delta-9-THC-, amfetamin-, AB-CHMINACA- és Alfa-PVP bázisa meghaladta a jelentős mennyiséget.

Már önmagában ez a körülmény - a lefoglalt készítmények mennyisége és különbözősége - messze túlmutatott a megszerzés vagy tartás elkövetési magatartásán, különösen úgy, hogy a házkutatás további lényeges részletet is feltárt. A kiporciózott csomagok mellett a nyomozó hatóság egy digitális mérleget, valamint - a nappaliban elhelyezett íróasztalon - nagyobb köteg bankjegyet, döntően 500, 1000 és 2000 forintos címletű papírpénzt talált, összesen 254.000 forint értékben.

Ebben az időszakban a vádlott foglalkozás- és munkanélküli volt, a gyanúsított kihallgatása során - az 1998. évi XIX. törvény 117.§ (3) bekezdése szerint feltett kérdések megválaszolásakor - a megélhetésének legális forrásaira nem adott magyarázatot. Ez okból a lakásán lefoglalt, nyilvánvalóan számottevő feketepiaci értékkel bíró kábítószer pusztá birtoklását az anyagi helyzetével nem lehetett összeegyeztetni, még akkor sem, ha kábítószerfüggő személy lett volna. Az előállítása során biztosított vizeletminta toxikológiai vizsgálata ugyanakkor negatív eredménnyel

zárult, így semmi sem támasztotta alá azt az egyébként önmagában is rendkívül hiteltelen hivatkozást, hogy a lefoglalt készítményeket a vádlott saját fogyasztása céljából halmozta volna fel.

Éppen ellenkezőleg, a rendelkezésre álló bizonyítékok ennél súlyosabb elkövetési magatartásra utaltak. Mindenekelőtt tanú 7, tanú 10, tanú 13 és tanú 14 - más összefüggésben már érintett - vallomása, valamint az a tény is, hogy a vádlott két üzemenben tartott mobiltelefonján közel négy hónap leforgása alatt mintegy kilencezer-hatszáz hívást fogadott, többnyire rövid, hozzávetőlegesen 7-22 másodperces időtartamban. A beszélgetések egy részét a hívók nyilvános telefonfülkéből indították, köztük olyan személyek, akik kábítószerrel kapcsolatos cselekmények miatt korábban már a rendőrség látókörébe kerültek. Így nem lehetett kétséges, hogy a vádlott kábítószerrel és pszichoaktív anyaggal kereskedett.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a vádlott tevékenységére vonatkozó múltbeli eseményeket helytállóan rekonstruálta, azokat a valóságnak megfelelően rögzítette.

Ezzel szemben a lefoglalt kábítószer tiszta hatóanyag-tartalmát érintő ténymegállapítások már helyesbítésre szorultak.

Az igazságügyi vegyészszerkértő rendelkezésére bocsátott növényi törmelék, kristályos örlemény és nedves állapotú paszta tiszta hatóanyag-tartalmának a meghatározása műszeres vizsgálattal történt, két lehetséges szélső - egy minimális és egy maximális - érték megadásával. Ilyenkor mindig az elkövetőre nézve legkedvezőbb értéket kell figyelembe venni, miután kétséget kizáróan csak az tekinthető bizonyítottnak. Ezért a 2.1. számú bűnjel vonatkozásában 0,1664 gramm totál-THC, a 2.2. számú bűnjel vonatkozásában 3,12 gramm totál-THC, a 2.6. számú bűnjel vonatkozásában 0,1903 gramm 5FUR-144, a 2.10. számú bűnjel vonatkozásában 0,0216 gramm AB-CHMINACA és 0,0216 gramm 5FUR-144, míg a 2.13. számú bűnjel vonatkozásában 0,55 gramm amfetamin bázisból kellett kiindulni.

Némileg bonyolította a helyzetet, hogy a jogalkotó - az elkövetés és az elbírálás ideje között - két kábítószer, az alfa-PVP és az AB-CHMINACA tekintetében a csekély, a jelentős és a különösen jelentős mennyiség fogalmi meghatározását módosította, azt más alapokra helyezte. Az elkövetés idején ugyanis az alfa-PVP és az AB-CHMINACA még nem szerepelt a Btk. 461.§ (1) és (2) bekezdésében felsorolt kábítószerek között, így a csekély, a jelentős és a különösen jelentős mennyiség meghatározása nem konkrét számok megadásával, hanem szöveges leírással - a hozzá nem szokott fogyasztó átlagos hatásos adagjának a többszörösére utalással - történt. Az elsőfokú elbírálás idejére mindez megváltozott és a szóban forgó két kábítószer is - pontos számszerűsítéssel - a Btk. 461.§ (1) bekezdésében kapott helyet.

A kábítószer-kereskedelem büntettének törvényi tényállása a - súlyosabb minősítésre okot adó - különösen jelentős mennyiség fogalmát nem ismeri, így annak összehasonlító vizsgálatára nem volt szükség. A 63 gramm alfa-PVP, illetve az 1,8916 gramm AB-CHMINACA bázis pedig mindkét megközelítésben - az elkövetéskor és az elbíráláskor hatályos rendelkezések szerint is - jelentős mennyiségű, ekként a jogszabály módosítása e vonatkozásban mindössze azzal a különbségtétellel járt, hogy a szóban forgó értékek a jelentős mennyiség alsó határának a többszöröseként milyen szorzóval fejezhetőek ki. Ennek a kérdésnek azonban - miután az alkalmazható büntetési tételkereteket nem befolyásolta - az időbeli hatály tekintetében semmilyen jelentősége nem volt.

Ezért a cselekményeket az elkövetéskor hatályos büntető törvény szerint kellett elbírálni. Mindez egyben azt is jelentette, hogy az alfa-PVP és az AB-CHMINACA bázis mennyiségének a büntetőjogi értékelésekor dr. szakértő 2 szakvéleményére kellett támaszkodni.

Ezt meghaladóan kiegészítésre szorult a tényállás a vádlott előéletére vonatkozóan, annak feltüntetésével, hogy a szabadságvesztésre való elítélése magában foglalja egy korábbi próbára bocsátás megszüntetését is. E büntetéséhez kapcsolódó feltételes szabadság tartama ugyanakkor eredménnyel nem járt le, ezért helyesen arra kellett utalni.

Ilyen kiegészítésekkel és helyesbítésekkel az elsőfokú bíróság tényállása - figyelemmel a Be. 593.§ (3) bekezdésében írtakra - irányadó volt a másodfokú eljárásban.

A megállapított tényállás szerint a vádlott különböző készítményeket - növényi örleményt, kristályos anyagot, porszerű granulátumot és nedves állapotú pasztát - készletezett, illetve tárolt a lakásán. Az eltérő élettani és toxikus hatású - delta-9-THC-, amfetamin-, AB-CHMINACA-, alfa-PVP és 5FUR-144-bázisú - vegyületeket egymástól elkülönítetten, alufóliába vagy műanyag tasakokba csomagoltan őrizte, valamint árulta. Mindezek során nyilvánvalóan tisztában kellett lennie az értékesített termékek jellegével, feketepiaci árával, mennyiségével, illetőleg - e tényeken keresztül - azzal, hogy a szóban forgó készítmények kábító- és pszichoaktív hatású szerek, melyek megszerzése, tartása és eladása büntetőjogilag tilalmazott. Különösen igaz ez a megállapítás annak ismeretében, hogy a lefoglalt készítmények között delta-9-THC és amfetamin-tartalmú anyagok is helyet kaptak, melyek köztudottan kábítószernek minősülnek. E részletek tekintetben a vádlott bizonyosan nem lehetett tévedésben, így büntethetőséget kizáró ok sem állapítható meg a javára. (A vád tárgyává tett egészséget veszélyeztető bűncselekmények törvényi tényállásának a megvalósításához célzatosság egyébként sem szükséges, a kábítószer-kereskedelem és az új pszichoaktív anyaggal visszaélés akár a szándékosság enyhébb alakzatával is elkövethető.)

Az elsőfokú bíróság tehát okszerűen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére.

Következésképpen a felmentésére irányuló jogorvoslati kérelem nem volt megalapozott.

Ugyanakkor a cselekmények minősítése nem felel meg maradéktalanul a büntető anyagi jogszabályoknak. A kábítószer-kereskedelem, illetve az új pszichoaktív anyaggal visszaélés törvényi tényállásának egyes bekezdéseiben a jogalkotó több - a társadalomra veszélyesség szempontjából különböző súlyú - elkövetési magatartást jelenített meg, melyet a bűncselekmény minősítésében pontosan fel kell tüntetni. Miután a jelen ügyben a vádlott kereskedői magatartást tanúsított, a cselekményei a Btk. 176.§ (1) bekezdésének *IV. fordulatában* meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntettének, valamint a Btk. 184.§ (1) bekezdésének *IV. fordulatában* meghatározott új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettének minősültek.

A vádlottal szemben helyesen - figyelemmel a Btk. 36.§-ában, illetve a Btk. 81.§ (1)-(3) bekezdéseiben írtakra - öt évtől huszonöt évet el nem érő tartamú szabadságvesztés volt kiszabható. Ennek a - Btk. 80.§ (2) bekezdés szerinti - középmértéke: tizenöt év.

Az elsőfokú bíróság ugyanis tévesen helyezkedett arra az álláspontra, hogy a legsúlyosabb bűncselekmény vagyilagosan életfogytig tartó szabadságvesztéssel fenyegetettsége - határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabása esetén - azzal a következménnyel járna, hogy a bűnhalmazatban álló legsúlyosabb bűncselekmény büntetési tételének felső határa a Btk. 81.§ (3) bekezdése alapján nem *emelkedik* a felével.

A büntetőjogi jogkövetkezményeket befolyásoló tényezőket az elsőfokú bíróság pontatlanul tárta fel.

A vádlott visszaeső, aki az újabb bűncselekményét feltételes szabadság hatálya alatt követte el. A Baranya Megyei Főügyészség vádiratának 2016. május 27-ei benyújtása után ismét tettenérték: a nyomozó hatóság a , ... utca szám alatti tartózkodási helyén 2016. június 20-án delta-9-THC tartalmú növényi törmelék, valamint 4Cl-alfa-PVP és AMB-FUBINACA bázist tartalmazó pszichoaktív szereket talált. Emiatt ítélte a Pécsi Járásbíróság a 2018. január 12-én jogerőre emelkedett 15.B.59/2017/43. számú ítéletével kábítószer birtoklásának vétsége miatt 500.000 forint pénzbüntetésre.

A jelen ügyben - szemben az elsőfokú bíróság érvelésével - számottevő mennyiségű kábítószer került lefoglalásra, olyan összetételben és minőségben, hogy annak együttesen számított tiszta hatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség alsó határát mintegy harmincnyolcszorosan meghaladta. Csekély mennyiség kizárólag az új pszichoaktív anyag vonatkozásában volt csak rögzíthető.

A vádlott beismerő vallomást nem tett, a lakásán lefoglalt kábító- és pszichoaktív anyagokat saját fogyasztás céljából megszerzett készítményekként igyekezett feltüntetni. Megbánást, illetve együttműködést nem mutatott, éppen ellenkezőleg, mindössze a nyomozó hatóság eredményes házkutatása folytán napvilágra került részleteket ismerte el.

A kábítószer-függőséget gyógyító kezelésben való részvétele súlytalan, miután nem utalt semmi sem arra, hogy az egészséget veszélyeztető bűncselekményeknek nem a haszonélvezője, hanem kiszolgáltatott helyzetben lévő elkövetője lett volna.

A bűncselekmények elkövetése óta ugyan három évnél hosszabb idő telt el, de ennek egy része alatt - több mint fél éven keresztül - a vádlott tudatosan elrejtőzött, külföldre szökött. Felkutatása nemzetközi elfogatóparancs alapján történt meg.

Ilyen körülmények között a kifogásolható életvezetésű, feltételes szabadság hatálya alatt jelentős mennyiségű kábítószerrel kereskedő vádlottal szemben - a Btk. 79.§-ában megfogalmazott célok érdekében - hosszabb tartamú, a középértéket jobban megközelítő szabadságvesztés kiszabása szükséges. Ezért a másodfokú bíróság a fegyházbüntetés és - ahhoz igazodóan - a közügyektől eltiltás tartamát nyolc-nyolc évben határozta meg.

Ez okból a súlyosbítást célzó ügyészi fellebbezés bizonyult eredményesnek.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség által - az intézkedések körében - a Btk. 74/A.§ (1) bekezdés b) pontjában írt rendelkezés alkalmazására tett indítványt. E szerint ellenkező bizonyításig vagyoneklobzás alá eső vagyonnak kell tekinteni, és vagyoneklobzást kell elrendelni arra a vagyonra, amelyet az elkövető a kábítószer forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedés elkövetésének ideje alatt szerzett. A hivatkozott anyagi jogi előírás azonban csak 2016. október 28-

án lépett hatályba, így annak alkalmazására a jelen ügyben - miután az elkövetés idején irányadó rendelkezéseket kellett alapul venni - nem kerülhetett sor.

Ettől függetlenül egyértelmű volt azonban, hogy a házkutatás során - döntően kisebb címletű bankjegyek formájában - megtalált 254.000 forint a vádlott kábítószer-kereskedői tevékenységéből származott. Foglalkozás és munkahely hiányában ugyanis, rendszeres keresőtevékenység nélkül ilyen megtakarítás másként nem keletkezhett. Ezért arra a másodfokú bíróság a Btk. 74.§ (1) bekezdés a) pontja értelmében vagyoneklobzást rendelt el, ezen összeg visszatartására vonatkozó rendelkezés mellőzése mellett.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság - a cselekmények minősítésére, a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamára, illetve az intézkedés alkalmazására vonatkozó részében - az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta.

Az egyéb rendelkezések törvényesek voltak, ezért azokat a Be. 605.§ (1) bekezdésében írtak szerint helybenhagyta, mégis azzal, hogy az ítélet bevezető részéből a 2017. május 22-ei tárgyalásra történő utalást mellőzte, illetve helyesbítette azt, hogy az elsőfokú bíróság 2017. évi november hó 23. napján tartott tárgyalást.

Az előzetes letartóztatásban töltött idő beszámítása a Btk. 92.§ (1) bekezdésén alapul.

Pécs, 2018. október 5.

Dr. Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr. Túri Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Bencze Beáta s.k. bíró
A Pécsi Törvényszék 15.B.268/2017/71. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.27/2018/7. számú ítélete folytán - az abban írt változtatásokkal - a 2018. évi október hó 5. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

. Krémer László s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő